

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/655/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113224109
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113224109.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N. podnik R., a.s., so sídlom R., O. 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. H. L., advokátom Advokátskej kancelárie, so sídlom R., U.. A. R. 9, P. O. R. XX proti odporcovi D. R., bytom F., Na dolinách XXX/XX, o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. decembra 2013, č.k. 12C/199/2013-21, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách prvostupňového konania **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyhovel v celom rozsahu návrhu a priznal navrhovateľovi peňažné plnenie z titulu porušenia zmluvy o preprave zo strany odporcu. Plne úspešnému navrhovateľovi priznal proti odporcovi náhradu trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej výšku však podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. znížil na 20 %. V prejednávanej veci navrhovateľ požadoval od odporcu zaplatenie sumy 50,70 Eur. Z hlásenia prepravných a tarifných podmienok bolo preukázané, že odporca cestoval dňa 08.01.2013 bez platného cestovného lístka. Počas cestovania v G. navrhovateľa si odporca nesplnil svoju povinnosť preukázať sa platným cestovným lístkom, za čo je podľa citovaných ustanovení povinný zaplatiť okrem cestovného 0,70 Eur aj sankciu vo forme úhrady 100-násobku cestovného t.j. vo výške 50 Eur. Odporca cestovné 0,70 Eur a úhradu 50 Eur dobrovoľne nezaplatil navrhovateľovi, preto bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom. O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p., keď úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania proti neúspešnému odporcovi, avšak nie v plnej výške, ale vo výške 20% trov právneho zastúpenia z dôvodu, že ide o drobný spor a navrhovateľ opakovane podávané právne nenáročné žaloby. Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo súdneho poplatku z návrhu (iné trovy konania) vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia za 2 úkony (prevzatie veci a spísanie návrhu zo dňa 5.2.2014) po 16,60 Eur a režijný paušál 2x 7,81 Eur, spolu 48,82 Eur, z toho 20%= 9,72 Eur + 20% DPH t.j. 1,95 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia 11,71 Eur, a to podľa vyhl. č. 655/2004 Zb.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v plnej výške a súčasne priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Uviedol, že znížením náhrady trov v drobných sporoch je potrebné sa zaoberať vždy individuálne a samotné konštatovanie existencie drobného sporu a neprímeranosti trov k uplatnenej pohľadávke je nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu upierajúce účastníkovi právo na spravodlivý proces. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej môže súd pristúpiť k zníženiu neprímeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprímerané. V týchto konaniach

najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako je samotná výška pohľadávky. Domnieval sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k novele ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čomu tak v predmetnej veci nie je. V danom prípade tomu tak nebolo a okresný súd sa vzájomným pomerom uplatnenej pohľadávky a výšky trov konania dokonca vôbec nezaoberal. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu považoval navrhovateľ za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Mal za to, že v danom prípade mal o trovách konania rozhodnúť súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu v napadnutej časti o trovách konania potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správny (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že okresný súd tu správne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého môže súd trovy konania v drobných sporoch znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Citované ustanovenie pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu. V danej veci sú východiská pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. videné v skutočnosti, že pri právnom zastúpení navrhovateľa sa nejednalo o zložité úkony právnej služby, ale o opakujúce sa úkony so zmenou spravidla iba v osobe odporcu a výšky požadovaného plnenia. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s navrhovateľom, že uplatnenie nároku z cestovania bez úhrady cestovného je z hľadiska právnej služby náročný a zložitý proces. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Okresný súd použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami. Záver okresného súdu o priznanej výške náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky navrhovateľa naplnené, rozhodnutie okresného súdu bolo v napadnutej časti vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné